

Lalskjørrelser, som det ærede Medlem (Lobiesen) har fremsført, og hvis Nøiagtighed jeg ikke kan benegte, at føre Bevis for det rigtige Forhold, naar der spørges, om den ene Landsdel har havt Tilfættning paa den anden. Jeg vilde i det Hele anse det for heldigt, om vi ikke vare komne ind paa en Betragtning af dette Spørgsmaal paa den Maade, som Iket er. (Hør!) Jeg tror ikke, at det er nogen sund og ren Betragtning at sige, at Statens Midler, anvendte til at opbjaelpe den ene Provinds, ikke ogsaa have Interesse for den anden Provinds. Jeg tror, at dette er en feil Opfattelse, som man meget skal vogte sig for at lade komme frem, og jeg tror, at den er i en endnu høiere Grad feil, dersom man kommer dertil at tro, at, naar der bliver gjort Opoffrelse for at fremme et nyttigt Foretagende i den ene Provinds, der da skulde være Anledning til at skrive den Andel, som en anden Provinds har i disse Udgifter, paa Takskonto for denne anden Provinds. Jeg tror, at vi maa være enige i den Opfattelse, at nyttige Foranstaltninger, som fremme Udviklingen i den ene Provinds, ogsaa have deres store og væsentlige Interesse for den anden Provinds. Saaledes bør Sjælland stille sig overfor Sjælland og Fyn, og saaledes vil og bør Sjælland stille sig overfor Sjælland. Dersom Regnskabet skulde gjøres op efter dets fulde og virkelig sande Betydning, saa vilde det blive meget vidtløftigere, end det ærede Medlem gjorde det, thi saa maatte vi gaa tilbage til Tider, hvor der er gjort Udgifter her, men ingen Udgifter der til nyttige Foranstaltningers Fremme, men jeg raader stærkt imod at komme ind paa en saadan Opgjørelse imellem de enkelte Provindser. Jeg tror, man maa holde sig til den Hovedtanke, at, hvad der er gjort for Udviklingen af den ene Provinds, er ikke uden Betydning for den anden Provinds, og selv ikke uden Betydning for den materielle Udvikling i den anden Provinds. Hermed vilde jeg ønske, at dette Emne maatte være kommen ud af denne Sags Behandling. Det kan naturligtvis ikke være mit Ønske, at der skal gjøres saa store Opoffrelser for den ene Provinds, at det skal kunne siges, at man gjør Noget, som gaar ud over Grændserne for, hvad der er rimeligt at gjøre ved et Tilskud fra Statskassen, som jo er tilveiebragt ved fælles Midler. Med disse Ord skal jeg nu foreløbig forlade denne Sag, idet jeg tør udtale det Haab, at den, efter den store Interesse den har, vil blive gjort til Gjenstand for nogle Drøftelse i dette Thing, og som jeg haaber, en velvillig og billig Drøftelse, set fra alle Sider.

Formanden: Det ærede 1ste Medlem fra 3die Kreds har Ordet.

Lobiesen: Jeg frasalder Ordet.

Jønnesbech: Det er kun nogle ganske faa Bemærkninger, jeg ønsker at gjøre, inden denne Sag afluttes. Jeg tror ikke, at den høitæredede Minister har Ret i at sige, at Systemet af 1873 er dødt; nei, tværtimod det er levende, og det andet System, som han foreslaar her, er endnu ikke sødt, saa det turde være meget tvivlsomt, om hans Haab i den Henseende vil gaa i Opfyldelse. Jeg vil desuden tillade mig at gjøre den Bemærkning, at det forekommer mig, at de Erindringer, som hidtil ere gjorte imod Systemet af 1873, egentlig ligge mere paa Siden af end ramme, hvad der i Virkeligheden kan siges at være det Rette. Den Bemærkning, som forekommer mig at have mest at betyde, skjøndt jeg tilstaar ikke saa grumme meget, er den, at Regjeringen dog ikke er Ferrer over, hvor Banerne blive anlagte. Dette er til en vis Grad sandt; men det bliver derfor dog ikke en alvorlig Indvending imod Systemet af 1873, thi man kan holde sig temmelig overbevist om, at den Jernbane, som bliver anlagt, vil i alt Fald have en formuelig og forstaaelig Betydning, thi ellers vilde de Private neppe inlade sig paa den. Jeg skal her ganske foreløbig tillade mig en Bemærkning i Anledning af, hvad den høitæredede Minister talte sidst om, nemlig om de Kalamiteter, som Systemet har fremkaldt. Jeg vil sige, at jeg beklager det, men jeg kan ikke erkjende, at det er Noget, som skyldes Systemet; det skyldes dem, som have søgt at bringe det i Udførelse. (Andre: Hør!) Der er ogsaa talt Udskilligt om Prægravationsspørgsmaalet, og navnlig har den høitæredede Minister jo nu ganske nylig saa at sige bebrejdet os, som have nævnt dette Spørgsmaal, at det var kommet frem. Jeg tillod mig at sige, da jeg spørte det frem, at jeg kun nødigt rørte ved det, men at jeg alligevel ansaa det for at være nødvendigt, at jeg fremdrog det, og at det ikke kunde hjælpe Noget, at man lod, som om man ikke saa det, hvorom vi jo ogsaa have faaet et nyt Vidnesbyrd ved, hvad der blev sagt af det ærede Medlem for 8de Kreds (Schütte), thi der synes jo at være Prægravation paa nært Hold. Men hvorledes vilde man da tro at kunne undgaa det, naar Talen blev om at indføre et System, thi det er vel at mærke under denne Betingelse, at det er blevet omtalt her? Det er en Feil eller en Mangel ved Systemet, at man netop fremkalder dette Spørgsmaal ved at tilbyde at bygge lokale Baner, og i den Henseende er den høitæredede Ministers Forslag slet, thi der findes næsten ikke en eneste Art af Jernbaner, som ikke maa kunne siges at kunne anlægges for Statskassens Regning, naar man tager saadanne Baner med som de to fynske Baner; thi saa synes det mig at ligge grumme nær for Andre at sige: Ja, saa maa alt Muligt kunne komme med. Iøvrigt skal jeg erkjende, at den høitæredede Minister allerede og navnlig igaar har udtalt sin Beredvillig-